

читы, нз и тѣка гледамъ сичкыты азжы на свѣтътъ, не го намирамъ. Преминѣвамъ, и отивамъ къмъ морето, тѣрсиж го междѣ корабленничиты, и тѣка гледамъ най-страшныты хѣлы, не го намирамъ. Преминѣвамъ въ войскыты, и тѣрсиж го междѣ войныты, и тѣка гледамъ скършената погыбель; не го намирамъ. Влизамъ внѣтрѣ въ кѣщїята, тѣрсиж го междѣ женыты, и тѣка какво виждамъ? Виждамъ үженены, раздѣлены отъ мжїеты си, да живѣйтъ съ прелюводѣйциты; виждамъ неженены, да живѣйтъ съ платката на люводѣйството. Гледамъ почтенны, нз, че тѣ не мыслѣтъ дръго, освенъ үкрашенїе и свѣта; не намирамъ една Хрїстіанка. Желалъ быхъ да сѣ кача и горѣ въ палатыты на велможыты, и на властителыты, та да вида да ли ще има и тамъ нѣкой Хрїстіенинъ, нз не смѣж. Страхъ ма е. Има и ласкателството, което пази тамо, и не припѣша да влѣзе истината. За това азъ дохождамъ въ черквата даже до жьртвенникътъ; тѣка сѣ надѣж, да найдж Хрїстіенина, когото тѣрсиж, междѣ толкози Архіереи, Іереи, междѣ толкози Монасы, толкози Священны, които сж свѣтіатъ народъ, царевото дѣховенство, наследничиты на Апостолыты, взодѣшевленныты образи Хрїстовы. Мыслѣ да найдж Хрїстіенинътъ, и даже единъ свѣтецъ, единъ пѣстыножителъ, единъ чудотворецъ, единъ үчителъ, единъ Іоаннъ Златоустъ, или единъ голѣмъ свѣтилникъ на черквата; тѣрсиж, испытѣвамъ, размышлавамъ, нз үки! що виждамъ! що виждамъ! Тѣка гледамъ челоуѣци въ высокодміето Деници, въ сребролюбїето жидове, въ пазтскыты похоти Епикѣранѣ, въ невѣжеството животны, въ лѣкавството Демоны. Азъ не намирамъ нити свѣтїа, нити постникъ, нити чудотворецъ, ни үчителъ; не нахождамъ Хрїстіенинъ, когото тѣрсиж. Нз Отци Свѣтїи! Възлюбленни братїе, тойзи Ангелскый образъ, що го носимъ, тый дзагы облека, които ны покрыватъ, що сж? Да ли сж одежды фарисейскы по лицемѣрїе, за да лѣстимъ челоуѣциты. Тойзи Божественный образъ на свѣщенството, що го имамы, що е? да ли е тѣрговїрина, за да печалимъ пары? Нз тыя пречысты тайны, които үпотрѣлавамы, що сж? или не гы знаемъ, или гы не вѣрѣвамы. О голѣмъ срамъ на вѣрата! О преголѣмо осжженїе на Хрїстіенины!

Не ли ви го казвахъ азъ, че смы достигнали до краката на образа, часть отъ желѣзо, и часть отъ глина? не казвахъ ли ви азъ, че междѣ толкози Хрїстіени тѣрсиж, и не намирамъ истинниа Хрїстіе-